

Újranyomtatott „levél”

2Kor.3:1-6,,

Elkezdjük-e ismét ajánlgatni magunkat? Vagy talán szükségünk van, mint némelyeknek, ajánló levelekre hozzátok, avagy töletek? A mi levelünk ti vagytok, beírva a mi szívünkbe, amelyet ismer és olvas minden ember; Akik felől nyilvánvaló, hogy Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, nem tintával, hanem az élő Isten Lelkével írva; nem kőtáblákra, hanem a szívnek hústábláira. Ilyen bizodalunk pedig Isten iránt a Krisztus által van. Nem mintha magunktól volnánk alkalmasok valamit gondolni, úgy mint magunkból; ellenkezőleg a mi alkalmas voltunk az Istentől van: Aki alkalmasokká tett minket arra, hogy új szövetség szolgálói legyünk, nem betűé, hanem léleké; mert a betű megöl, a lélek pedig megelevenít.”

Ezek a sorok meggyőződésem szerint hívő emberekhez szólnak. Ezt nem csak onnan is lehet tudni, hogy a levél elején a megszólításban Isten gyülekezetének és szenteknek nevezi Pál a korinthusiakat, hanem onnan is, hogy ezek a sorok a hitetlen szív és értelem számára nem befogadhatók. Ezért most én is elsősorban a hívő embereket szeretném megszólítani ezzel az igemagyarázattal.

Azzal kezdem, hogy Pál ajánlólevélről, sőt második, ismételt ajánlólevélről beszél, amivel rendelkeznie kellene a korinthusiak szerint. Csodálkozásának ad hangot, és nem érti, mi okozza ezt a zavart a testvérek szívében. Megint ajánlgatnia kellene magát, mintha nem lenne ismert a gyülekezet előtt? Érthetetlen.

Ezekből a sorokból kiderül, hogy nem volt szokatlan akkoriban az ajánlólevél és valószínű, hogy Pálnak is volt, amikor először Korinthusba ment. Az ajánlólevél bizalmat ébreszt és ajtót nyit oda is, ahová egyébként egy idegen ember nem léphetne be. Akinek van ajánlólevele, annak olajozottabban megy az elhelyezkedés munkahelyen, szószékhez jutás a gyülekezetekben, meghallgatás egy magas pozíciójú embernél, stb. Az ajánlólevéllel meg lehet spórolni a küzdelmes bizalomépítés egy részét.

Az ajánlólevél tartalmát tekintve célzottabb, lényegre törőbb, mint egy közönséges levél, de mégiscsak egy levél. Pál azt mondja a korinthusiaknak, hogy ti vagytok az én ajánlólevelem, vagyis ti vagytok a levelem. Nem tudom, ki hogy van vele, de számomra amilyen egyszerűnek tűnik elsőre ez a kijelentés, jobban belegondolva annál nehezebb a megértése. Persze azt értjük, hogy a korinthusi hívők akárcsak a maiak, Isten üzenetét hordozzák magukban, magukon, de itt Pál olyan levélről beszél, amit ismer és olvas minden ember. Itt már bonyolódik a dolog, mert sajnos nem minden hívő élete jó olvasmány. Pál viszont válogatás, kivétel nélkül jelenti ki, hogy az egész gyülekezet egy ajánlólevél. Ajánlólevél Istentől, amit a Szent Szellem írt a szívükbe. Ráadásul a korinthusiaktól és a korinthusiaknak. Megnéztem több fordítást is és mindenhol így találtam, nincs tévedés.

Nem tudom elhessegetni a gondolatot, hogy, hogy Pál ezt szó szerint értette. De hogy lehetett akkor is és most is, hogy minden hívő levél, ami akkor hordozta és mai is hordozza Isten üzenetét?

Egy levél nem bonyolult, mégis összetett dolog. Két részből áll. Írásból és papírból. Hozzánk hasonlóan az írás nem áll távol Istentől sem. Ő ujjával írta meg Mózesnek és Izraelnek kőtáblákra a törvényt. Van ebben valami keménység. Isten a kemény kőtáblára az ujjával rávéste a törvény betűit, amik ugyancsak kemény és határozott útmutatást adtak a népnek, az életükre nézve. Megtehetette volna Isten, hogy az ember kemény kőszívébe vési a levél szövegét is, de nem tette, mert nem azt akarta, hogy az ember az Ő keménységétől legyen vezetve, hanem azt, hogy az Ő szeretetétől, ami megjelent Jézus Krisztusban, a mennyből leszállt Fiúban. Ehhez azonban az ember kemény szívét ki kellett cserélni hússzívra, amibe Isten Szelleme bele tudja írni az ember számára Isten vezetését nem szigorú, következményektől hemzsegő, felkiáltójeles mondatokkal, hanem szelíden, a Szellem lágy betűivel. Ezzel megszületik a levél, írás része. Már jelen van az ember szívében az élet szellemének törvénye. Ez megtörténik minden ember újjászületésekor. Ilyen esetben Isten elkezd írni a Szelleme

által az ember szívébe az élet szellemének törvényét. Öröm járja át az ember szívét ilyenkor, mert tanulás nélkül megtudja, hogy az élete különböző területein mi Isten akarata. Már tudja, mit szabad megtennie és mit nem. Olyan ez, mint az ösztönös tudás. Még akkor is, ha ellentmondásosnak tűnik. Sok velünk született dolgot nem kell tanulni, van belső tudásunk, indíttatásunk arra hogyan kell, mert a génjeinkbe van írva. Ez az állatvilágban is jól megfigyelhető. A teknősbébi születése után azonnal fordul a tengernek és igyekszik a biztonságos vízbe. Bármilyen emlősállat születése után azonnal tudja, hol találja és mire használhatja az anyja emlőit. Lehetne sokáig sorolni a példákat. Isten Szelleme által szívébe írt szöveg is érthető, sőt magától érthetővé válik, és azon kezdünk csodálkozni, hogy eddig nem tudtunk róla, nem is gondoltunk rá. Az ember szívébe írt Ige általános, alapvető erkölcsi és szellemi vonatkozású tanítása ismert lesz az újjászületett ember előtt és tudja, hogy ez az ismeret gyakorlattá kell váljon és tovább kell fejlődjön.

Ez a levél, írás része, de ez még nem a levél. A levélhez levélpapír is kell, ami hordozza az írást. A levélpapír általában fehér, sík formájú, és tiszta. Ha nem ilyen, akkor megsárgult, gyűrött, piszkos, ízléstelen. Ha tele van zsírfoltokkal, ragacsos, koszos, sáros, vagy szakadozott, akkor még az is lehet, hogy olvasás nélkül kerül a kukába. A papírnak olyannak kell lennie, hogy a ráírt szöveg olvasható legyen. Ha nem az, teljesen feleslegesen jut el a címzetthez, úgysem tudja elolvasni.

Az ember újjászületésekor, írásra alkalmas tiszta és fehér lapként áll rendelkezésére Isten Szellemének, hogy ráírja az üzenetét. Krisztus a vérével teljesen megtisztította a bűnnel bepiszkított embereket és késszé tette őket arra, hogy befogadják és megértsék a szívébe írt szavakat.

A korinthusiakról azt mondja Pál, hogy ti vagytok az én levelem. Ezek a korinthusiak újjászületett hívő emberek voltak. Ezt Pál mondja róluk. Márpedig ha hívők, akkor a szívük tele van a Szent Szellem írásával, vagyis nagyon jól tudják, belül meg vannak győződve arról, hogy mi a helyes, mi a szent és mi a gonosz. A szívük rendben van az írás által, de valami mégsem stimmel. Miért kell nekik az ajánlólevél Páltól? Elveszítették a bizalmukat? Vagy elveszítették a tisztaságukat? A keskeny úton van már az ember, de valami nem engedi az előrelépést. Valami mindig megakadályozza abban, hogy elkerülje a türelmetlenséget, a sértődöttséget, a gonosz gondolatokat, a pletykálkodást, a világhoz való ragaszkodást stb. Pedig tudja, bele van írva a szívébe, hogy ezek már ártanak neki. Mint ahogy a biológiai életének a drog, az alkohol, a dohányzás, a túlzásba vitt munka, evés, vagy a sport is. Gondolja meg mindenki magában. Nem szokott így járni? Tudja mi a helyes, mi van Istentől és mégis az ellenkezőjét teszi. A hívő ember szíve és a gondolatai tiszták, ismerik a helyes utat és mégsem mindig azt cselekszik. Milyen jól tudja mindenki, mit és hogyan kell tennie egy elhízott embernek ahhoz, hogy lefogyjon. Vagy egy alkoholistának, hogy elhagyja a megkötözöttségét. De azt tudja a hívő ember, hogy neki mit kell tennie akkor, ha már ott tart, hogy megszokja a gonosz szokásait, amik folyton megrontják a testvérekkel való viszonyát, vagy tudja-e a titkon alkoholistát, vagy pletykálkodót, hogy miként teheti rendbe, újíthatja meg a saját szellemi életét? A Krisztustól kapott és a Szent Szellem által támogatott hívő élet számára ez olyan egyszerű és könnyű lenne. De amikor ott áll az ember a döntés előtt, hogy megtegye, vagy ne tegye azt, amibe már annyiszor elbukott, akkor sokszor rossz döntést hoz. Sokszor elbukik, ugyanabba a bűnbe/bűnökbe esik bele, pedig tudja, hogy nem így kellene lennie, mert ez a szívébe van írva kitörölhetetlenül. Küzd a lelkiismeret furdalással, de hiába.

A korinthusiak is így voltak ezzel. De Pál szelíd szavai kijózanítólag hatottak azokra, akik értették. Azt mondta, nekik, hogy ti vagytok az ajánlólevél, amit ismer és olvas minden ember. Az ajánlólevél írás része a Szent Szellem felelőssége, a papír része pedig az emberé. Ha a papír, esetünkben az ember mocskos, sáros és fertőzött, ki fog tőle elfogadni bármit is. A bűnökkel terhelt hívő ember ilyen. Benne van a Szent Szellem által bölcsességekkel teleírt szíve, de nem olvassa el senki, mert az írást elfedi a szenny. A bizonyágtétele a világ előtt elfogadhatatlan, lesajnált, a hívők előtt pedig érthetetlen és értelmetlen.

Előző munkakörömben a számlák vevőhöz juttatása is feladatom volt. A számlák is levelek. Ezeket elküldjük a vevőnek, a címzettnek, aki megkapja és a rajta levő határidőig elutalja a számlán levő összeget. Meg voltak erre a munkára a kollégáim, akik az árukhoz hozzácsomagolták a számlát és így

ez a „levélszámla” eljutott a vevőhöz. A nagy kapkodásban előfordult, hogy a számla leesett a raktár koszos padlójára, aztán egy raktáros vizes cipővel rálépett és így lett elküldve. Még aznap jött a reklamáció és küldték is vissza a számlát, hogy ők így nem adják oda a könyvelőjüknek, nem szégyenkeznek miattunk. A megoldás az volt, hogy újra nyomtattunk egy számlát és nagy gonddal elküldtük újra. Ezzel el is lett intézve a dolog. Ilyen egyszerű! Újra kellett nyomtatni és újra elküldeni. Azt gondoljuk, hogy ez túl egyszerű. Hogy újra lehet nyomtatni egy hívő életet, vagy ahogy ma divatosan mondják, újratervezni? A válasz egyszerű. Igen! Persze nem nyomtatóval, az nem alkalmas erre a feladatra, de Isten, aki ismeri az embereket adott egy lehetőséget arra, hogy ez mégis megtörténjen.

Hallottam egyszer egy fiatalemberről, aki nem tudott megállni egy bizonyos bűnnel szemben, folyton elbukott és már nagyon kétségbe volt esve, mert attól félt, hogy ha nem szabadul ettől a bűntől, akkor meg fogja szokni és el fogja veszíteni az érzékenységét a bűn megítélésére. Vagyis attól félt, hogy megtanul vele együtt élni és ezzel megreked az élete. Ezt nem akarta és így imádkozott: „Atyám adj nekem, csak a következő napra bölcsességet ahhoz, hogy elvegyem azt az erőt Tőled, amit Krisztuban adtál ahhoz, hogy ellen tudjak állni a bűn csábításának”. És megélt a másnapot úgy, hogy nem bukott el. Másnap újra ezt tette és ismét győzött az Úr erejével. És harmadnap és negyednap és így tovább. Már nem a mögöttes levő bukásokkal teli eltelt hosszú időre nézett, sem az előtte álló gyötrelmes bűnnel fertőzött évekre, hanem csak a következő napra. Mindig csak a következőre. Az a hívő ember, akinek ilyen az élete, a levélpapírja szennyfoltos, megtaposott értse meg, hogy Isten tudja és megoldást kínál. Ő nem hagyja magára a gyermekét, még ha engedetlen, akkor sem. Ő újra akarja „nyomtathatni” a levélpapírt, hogy az üzenete a világnak, miszerint Ő él és elküldte a Fiát, Jézus Krisztust, aki által megváltotta az egész világot és vele együtt minden embert, ismeretes legyen minden ember előtt és mindenki olvashassa. Aki most úgy érzi, hogy az élete, a papírja nem alkalmas erre, az engedje, újranyomtatni. Minden újranyomtatás tiszta papírt eredményez.

Minden reggel, amikor felkelünk, új életet kezdhetünk. Hátra hagyhatjuk a tegnapot, a tegnap bűneit. Azért is mondja Isten, hogy ne menjen le a nap a te haragoddal, hogy a naponkénti megújulásnak, nehogy akadálya legyen valami. Ha nincs harag a hívő ember szívében, akkor reggel úgy kezdheti a napot tiszta lappal, hogy amíg el nem követi ismét a bűnét, addig felszabadult lehet. Ez az állapot érték, amire vigyázni kell. Nyomtassuk újra a papírt éjszaka és kezdjünk tiszta lappal minden reggelt. Erre Isten lehetőséget ad minden gyermekének.

Az Ő levele vagyunk mi is, melyet ismer és olvas minden ember. Ne engedjük, hogy a szívünkbe írt szent sorok láthatatlanok legyenek a szennyeződéstől, mert az írás rajta életet, örök életet közvetít. Ez a világ romlott erkölcsileg belesüllyedt a bűnbe teljesen. Szükség van tiszta és szeplőtelen életű hívő emberekre, akikhez Isten odavezetheti a bűnétől szabadulni vágyó embereket. Akiknek az élete alkalmas arra, hogy bemutassák Krisztust, mint a világ megváltóját.

Amikor reggel felkelünk, mielőtt elkezdenénk a napot, emlékezzünk Pál rómaiakhoz írott intelmére és biztatására: *„Ezenképpen gondoljátok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban.”* (Róm.6:11)

Ne engedjük el egész nap ezt a gondolatot, mert nem tudhatjuk, hogy a nap folyamán ki akar beleolvasni Isten levelébe. Isten nem téved! Nem csak az igehirdetők hordozzák Isten örömeit, hanem minden újjászületett hívő ember. Nem tévedett Pál. Mindenki szívében ott van az üzenet, csak nem mindenki szívében, életében olvasható. A levélpapír rész mi vagyunk és rajtunk múlik, hogy mi látható rajta. Minden reggel egy „újranyomtatás” lehetősége. Használjuk ki, mert Isten kegyelme biztat rá minket a Jer. sir.3:22-23-ban *„Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az ő irgalmassága! Minden reggel meg-megújul; nagy a te hűséged!,,*

Ámen